

mere ind paa at omhandle dette Punkt, da Ingen med en Yttring har givet mig Anledning dertil. Vi have ogsaa forhandlet nok derom, og jeg tror ogsaa, at vi ere i Forstaaelse om Betydningen deraf, hvad enten vi gaa til den ene eller anden Side. Jeg maa derfor sige, at, naar vi have foreslaaet ifjor og ligeledes iaar, altsaa i 2 Aar efter den nye Valgdag, et Beløb, der er 5—600,000 Kr. mindre, end hvad det høie Folkething gif ind paa aarlig i de 3 Aar fra 25de April 1876, tror jeg, at vi finantsielt temmelig godt kunne berolige os. Nu kommer jeg til Sagerne selv for Krigs- og Marine-ministeriets Vedkommende. Vor Behandling i Udvalget af den Slags Sager pleier at være den — det var saaledes ifjor og lige saa i Aar — at man efter de frekomne Bilag, Anmærkninger og forud gjort Erfaring nogenlunde danner sig en Forestilling om, hvilke af de forlangte Poster man indenfor en vis finantsiel Ramme fra første Færd tror at kunne tilbyde Ministeriet, og det opsætter man saa i den foreløbige Betænkning, men selvfølgelig med alt muligt Forbehold dels med Hensyn til Summerne og dels med Hensyn til selve Sagerne, forsaavidt man bliver nærmere oplyst under den mundtlige Forhandling med de vedkommende Fagministre, der specielt nøie maa være inde i Enkeltighederne, og som have en mere begrundet Forestilling om, hvorvidt det One bør gjøres før det Andet. Saadanne Konferencer have vi naturligvis ogsaa haft i Finantsudvalget i denne Sæsson med de to ærede Fagministre. Paa det ærede Mindretal, som ikke tror at kunne følge os finantsielt eller sagligt med Hensyn til denne Indstilling, have disse Konferencer havt den Indvirkning, at de have sat Bevillingen 32,000 Kr. længere ned, end den var, inden vi begyndte paa disse Konferencer. Jeg paastaar ikke, at vi i alle Enkeltighederne i vore Forslag have truffet det Rette, det har den ærede Ordfører allerede sagt for sit Vedkommende, og jeg vil ogsaa for mit Vedkommende sige, at der kan være Udstilligt at ændre der, hvis det under de senere Forhandlinger viser sig ønskeligt, men vi have efter Konferencerne med de paagjældende Ministre maattet antage, at der var adskillige Punkter, som vi ikke indenfor et vist finantsielt Beløb burde udsætte længere. Den Sag, der ligger os og det andet Mindretal imellem, er, saavidt jeg skjønner, 250,000 Kr. Det bliver, set i et lille Forstørrelsesglas, 300,000 Kr., men i Virkeligheden er det kun 250,000 Kr. Af disse ere de 150,000 Kr. ikke nogen Opgivelse af en Bevilling eller nogen Besparelse, men en Udsættelse af en Bevilling til adaaere. Der bliver tilbage som Forstjel imellem os ca. 100,000 Kr., som fra vor Side ville findes fordelte paa flere forskellige Poster som Gjenstand for Bevilling, med Hensyn til hvilke vi have faaet Oplysninger om, at de ikke godt

kunne udsættes, f. Ex. Arrestlokaler, af hvilke vi have faaet en saadan Beskrivelse, at vi ere overbeviste om, at de civile Dørigheder ikke vilde taale Arrest i Landet af den Beskaffenhed, som disse ere og ville blive, hvis de maa staa hen, fordi vi ikke ville give Bevilling dertil. Dertil indskrænker sig Forstjellen imellem os. Af de nævnte 150,000 Kr., der ere en Udsættelse og ikke nogen egentlig Besparelse, komme de 115,000 Kr. paa nye Skibsbygninger og de 35,000 paa Anskaffelsen af hurtigt flydende Skjts, Torpedoskjts til Marinen. — Jeg skal gjerne tage Spørgsmaalet under Nr. 167 først som et Hovedspørgsmaal. Jeg har forbauset mig over at se dette Forslag optræde som stillet af 6 ærede Medlemmer af Finantsudvalget. Det har i høieste Grad forundret mig, navnlig naar jeg erindrer, at det ved Realitetsbehandlingen ingen, eller for at være fuldt nøiagtig, saa godt som ingen Tilslutning fik i Finantsudvalget. Jeg kan heller ikke forstaa dette Forslag efter dets eget Indhold og dets Motivering under § 23. Der forlanges en Bevilling af ca. 2½ Million til en ny Korvet. Hele Udvalget er enigt om, og har ikke med et eneste Ord udtalt nogen Tvivl om, at dette Skib skulde bygges, Marinen har fra i Foraaret af underkastet det en ny Overveelse og er blevet bestyrket i sin Plan om, at det første Skib, der skulde bygges, og det, der vilde være til mest Held for Marinen, var et saadant. Det er efter de nuværende Fregatters Tilstand blevet erkjendt, at vi om 3—4 Aar ville komme til at trænge til et saadant Skib til Dvælse for Mandskabet baade i Sømandsdygtighed og orlogsmæssig Uddannelse. Ikke et Medlem har reist nogen Tvivl, men Alle have været enige i Realiteten. Nu staa vi altsaa ligeoverfor Skibsbygningskontoen og spørge der: Skal denne Konto nedsettes til Skade for Hovedformaalet eller ikke? Der forlanges af Marine-ministeriet 441,000 Kr. til at begynde denne Bygning med; selv om denne Sum bevilges, have vi 2,050,000 tilbage af Bevillingen. Vi maa forudsætte som givet, at, dersom et Bæst skal beskæftige sine forskelligartede Arbeidere, Maskinfolk, særlig Skibsbyggere osv., kan det sandsynligvis umulig lade sig nøie med at have et enkelt Skib under Bygning, i alt Fald ikke i Begyndelsen og i Slutningen af den Tid, det er under Bygning, maaste i Mellemtiden. Vi have nu under Forudsætning af, at Bevillingen bliver staaende, som Ministeren har forlangt den, tilbage til det Skib, vi bevilge, som nævnt, godt 2 Millioner Kroner. Selv om Ministeriet de to følgende Aar fik 1,200,000 Kr. paa denne Konto, hvilket ingenlunde er afgjort ved Afstemningen iaar, hvorledes denne end falder ud, vil det optage omtrent Alt af disse to Aars Bevillinger til dette Skib, for at det kan være færdigt i tre Aar, og saa ville vi ikke have Noget til det andet Formaal, nemlig til Bygningen af